

Ümmetin Krizlerinden Kurtulmasının Tek Yolu Hilafettir

Birçok davetçi, imam ve şeyh, ümmetin acı gerçekliğinden nasıl kurtulacağı hakkında konuşmayı ihmal ediyorlar, dolayısıyla derslerinde ve minberlerinde bundan bahsetmiyorlar; oysa Hilafet, ümmetin, kâfir Batı'nın Hilafeti yıktığı ve bizi parçalanmaya ve laik insan yapımı yönetime mahkûm ettiği gün içine soktuğu kertenkele deliğinden tek çıkış yoludur.

Eski İngiltere Başbakanı Gladstone şöyle diyor: “Bu Kur'an Müslümanların elinde olduğu sürece Avrupa Doğu'ya hâkim olamayacaktır.” Bu nedenle İngiltere ve Haçlı Batı ülkeleri, Osmanlı Hilafet Devleti'ni yıktıktan sonra Kur'an-ı Kerim'i ve Nebvî Sünnet'i yönetimden uzaklaştırmak için çalıştılar. Zira İngiltere Dışişleri Bakanı Curzon, Türkiye'ye bağımsızlık verilmesini reddeden milletvekillerinden birine cevaben şöyle demişti: “Mesele şu ki Türkiye'nin işi bitirilmiştir ve bir daha belini doğrultamayacaktır; çünkü onun manevi gücü olan Hilafeti ve İslam'ı ortadan kaldırdık.”

O halde bugünkü değişimin, Hilafetin yeniden kurulmasına davet etmek olması gerekir; zira bu, azami güçle ve azami hızla yerine getirilmesi gereken bir farz ve vaciptir. Allah rahmet etsin Ümmü Seleme Radiyallahu Teala Anha şöyle demiştir: Eğer sizlere iki davetçi gelir ve biri Allah'ın Kitabı'na, diğeri ise Allah'ın Sultanına (otoritesine) davet ederse hangisine icabet edersiniz? Dediler ki: “Allah'ın Kitabı'na davet edene icabet ederiz.” O da şöyle dedi: “Hayır, Allah'ın Sultanına davet edene icabet edin; zira Allah'ın Kitabı, Allah'ın sultanıyla beraberdir.”

Ümmü Seleme Radiyallahu Anha'nın sorusu ne kadar da güzel! Cevabı ne kadar isabetli ve yönlendirmesi ne kadar da güzeldir! Zira onun görüşü, şu sözü söyleyenin görüşüyle örtüşmektedir: “Din temeldir, sultan ise koruyucudur. Temeli olmayan yıkılır, koruyucusu olmayan ise kaybolur.” Din, hükümleriyle birlikte Allah'ın Kitabı'nda ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetinde mevcuttur. Allah'ın Sultanı ise koruyucudur; dahası Allah'ın Kitabı ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetiyle amel edendir; bu yüzden eğer Allah'ın Kitabı'na davet edene icabet eder, Allah'ın Sultanına davet edeni terk edersek, Allah'ın Kitabı'nı zayi etmiş ve hem Kitap hem de Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnete göre amel etmeyi ihmal etmiş oluruz. Ama eğer Allah'ın Sultanına davet edene icabet edersek, hem Allah'ın Kitabı'nı hem de Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetini korumuş oluruz; zira Allah'ın Sultanı-otoritesi, Allah'ın Kitabı'nın koruyucusudur.

Ömer İbn Hattab Radiyallahu Anh'ın lisanı üzerinde şöyle dediği rivayet edilmiştir: لا إسلام بلا جماعة، ولا جماعة إلا بإمرة **İslam İslam olmaz cemaat olmadıkça, cemaat cemaat olmaz Emir olmadıkça.** Ömer'in sözünü dikkatle inceleyen bir kişi, bu sözün mantuk ve mefhumunun İslam'daki hükmün temelini ifade ettiğini görür. İslam, Allah'ın alemler için bir din olsun diye Peygamberi Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e indirdiği semavi bir dindir ve Allah Teala'nın şu kavliyle İslam'dan önceki dinler neshedilmiştir: إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

“Allah katında hak din İslam’dır.” [Al-i İmran 19] Ve Subhanehu’nun şu kavliyle: **“Kim, İslam’dan başka bir din ararsa, (bilsin ki kendisinden böyle bir din) asla kabul edilmeyecektir.”** [Al-i İmran 85] Sonra İslam’ı, onun izinden gitmeleri ve onunla muhakeme olunmaları amacıyla insanlık için tek metot kılmıştır; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا** **“Kendisi için hidayet belli olduktan sonra, kim Rasule karşı çıkar ve müminlerin yolundan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız, o ne kötü bir yerdir.”** [Nisa 115]

İslam teorik bir din değildir; aksine pratik bir dindir, yani hayat vakiasında amel edilmesi için belirlenmiş bir metottur ve pratik metot ise, hayatta onunla amel edecek ve onu uygulamaya koyacak kişilere ihtiyaç duyar; bu da ancak onu benimseyen, hükümlerine bağlı kalan, dolayısıyla onu kendisi için fikri lider haline getiren ve onun hükümlerini sorunlarının çözümleri kılan bir cemaatin varlığıyla gerçekleşebilir; eğer böyle bir cemaat yoksa, İslam hayat vakiasında var olamaz; işte bu nedenle Ömer şöyle demiştir: **“İslam İslam olmaz cemaat olmadıkça.”**

Ancak yabancı bölgelerde olduğu gibi birtakım bireyler İslam’ı benimserse, İslam’ın hayat vakiasındaki varlığı kabul edilmediği gibi aynı şekilde kendilerini İslami olarak adlandıran bölgelerde de İslam’ın hayat vakiasındaki varlığı kabul edilmez; çünkü o bölgelerdeki toplumlar İslam’a aykırı metotlar doğrultusunda hareket etmektedir; dolayısıyla Ömer’in kastettiği cemaat, İslam’ı kendisi için bir metot olarak benimseyen cemaattir.

Ömer’in şu sözüne gelince: **“Cemaat cemaat olmaz Emir olmadıkça”**: Emirlik, cemaatin işlerini idare eden ve onu Allah’ın metodu üzere yönlendiren sultan-otoritedir; böylece cemaatteki sapmaları düzeltir ve onun üzerine hükümleri uygular; eğer emirlik olmazsa, cemaatin işleri kaosa dönüşür; dolayısıyla cemaat dağılır ve metodun dışına çıkar; metodun dışına çıktığında ise, İslam hayat vakiasında artık var olamaz; nitekim şöyle diyen şaire Allah rahmet etsin: Dayanağı olmayan insanlar kaosu ıslah edemez *** Kolanlar olmadan da dayanak olmaz.

Öyleyse İslam’ın hayat vakiasındaki varlığı, emirliğin varlığına bağlıdır ve emirlik, insanların işlerini gözetirken İslam’la kayıtlı olursa işte bu Allah’ın Sultani-otoritesidir; eğer İslam’la kayıtlı değilse tağutun otoritesidir ve tağutun otoritesi ise her halükârda bozuktur.

Allah’ın Kitabı ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in sünneti ellerinizin arasında değil mi; ancak insanlar onları kütüphanelerde, arabalarda ve duvarlarda asılı bırakmışlardır! Şöyle diyen doğru söylemiştir: Sultani-otoriteyi ikame etme farzı, tüm farzların kendisiyle ikame edildiği bir farzdır; Allah rahmet etsin üçüncü Halife Osman ibn Affan şöyle demiştir: **“Allah, Kur’an ile ıslah etmediğini sultan (güç-otorite) ile ıslah eder.”** Allah’ın Sultani, yani İmam, arkasında savaşılan ve kendisiyle korunulan kişidir; zira onun sayesinde Müslümanların kelimesi birleşir, düşmanları korkuya kapılır, mazlumlarına adalet sağlanır. Yine onun sayesinde Müslümanlar izzetlerine geri dönerler, alınlarındaki zillet tozunu silkelerler, Rablerinin şeriatını uygularlar ve insanlar

arasında hidayeti yayarlar. Ayrıca onun sayesinde bölünme ortadan kalkar, merkez korunur ve sınırlar ordularla donatılır. Böylece Müslümanların namusları ve malları korunur; çünkü İmam, bir koruyucu ve bekçi olup bekçisi olmayan kaybolur; tıpkı bugün bizim durumumuz gibi; zira bizler, alçakların sofralarında yetimlerden bile daha çok kaybolmuş durumdayız.

Hilafet, zamanın bir vacibidir; zira Hilafet, Allah Subhanehu'nun vaadi ve Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesidir; işte **Hizb-ut Tahrir**, Allah'ın vaadini ve Peygamber'in müjdesini gerçekleştirmek için gecesini gündüzüne katarak çalışmaktadır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ **“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.”** [Nur 55] Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem de şöyle buyurmuştur: تَكُونُ النَّبُوءَةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبُوءَةِ فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا غَاصًّا فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبُوءَةِ. ثُمَّ سَكَتَ **“Allah'ın olmasını dilediği kadar aranızda Nübüvvet olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde Allah onu kaldıracaktır. Sonra Nübüvvet Minhacı üzere (Raşidi) Hilafet olacaktır. Böylece Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra ısıricı meliklik olacaktır. Böylece Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde Allah onu da kaldıracaktır. Sonra zorba diktatörlük olacaktır. Böylece Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra (yeniden) Nübüvvet Minhacı üzere (Raşidi) Hilafet olacaktır. Sonra sükût etti.”**

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Abdullah Hüseyin (Ebu Muhammed Fatih) - Sudan